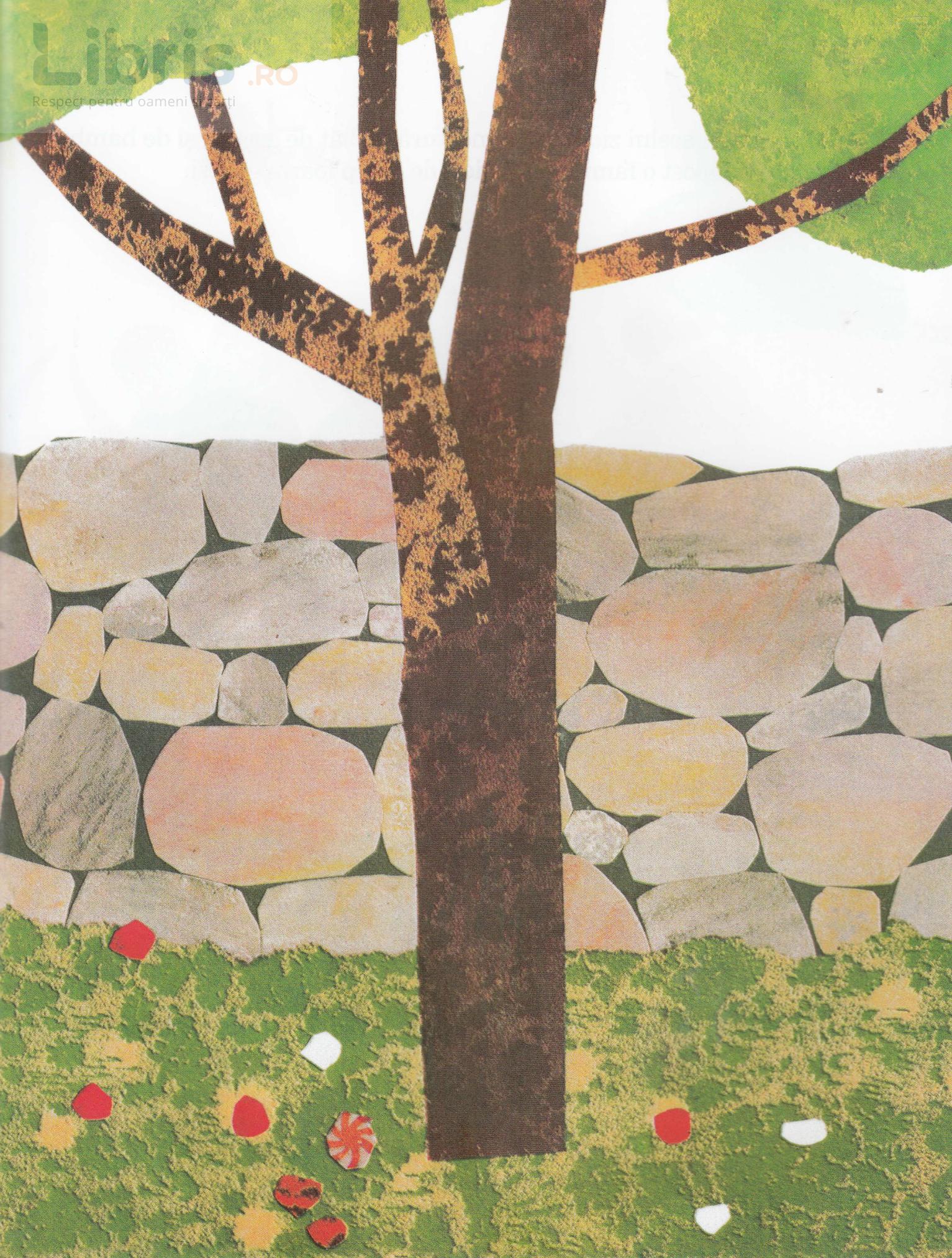

Pajiștea pe care pășteau vacile și se alergau caii era mărginită de un vechi zid de piatră.

Înăuntrul aceluia zid, la o aruncătură de băț de șopron și de hambar,
își găsise adăpost o familie de șoricei de câmp foarte gureși.

Fermierii se mutaseră în altă parte, șopronul fusese lăsat în părăsire, iar hambarul era gol-golț. Iarna se aprobia, și de aceea șoriceii s-au pus pe strâns boabe de porumb, și nuci, și grâu, și paie. Trudeau cu toții fără încetare zi și noapte. Cu toții – dar nu și Frederick.

— Frederick, de ce nu pui mâna să muncești? l-au întrebat șoriceii.

— Dar muncesc, le-a răspuns el. Adun raze de soare pentru zilele reci și mohorâte de iarnă.

